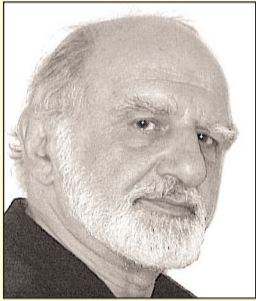

Μαξιμου εντάνθα

Καλημέρα κ. Πρόεδρε

Μη γνώτο η αριστερά Τι ποιεί η ...αριστερά

Το ρητό «μη γνώτο η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου», ισχύει, στη περίπτωση της κυβέρνησης μας, ελαφρώς τροποποιημένο: Μη γνώτο η αριστερά σου τι ποιεί η ...αριστερότερη. Η υπόθεση θα ήταν για γέλια αν δεν επρόκειτο για ένα τόσο σοβαρό θέμα όπως η επιστροφή των κλεμμένων από τον Έλγιν γλυπτών του Παρθενώνα.

Προς τιμήν του ο υπουργός Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς εργάστηκε συστηματικώς, -τιμη που ανήκει και στο διπλωματικό δυναμικό της χώρας στον ΟΗΕ- ώστε να εκδοθεί ΟΜΟΦΩΝΗ απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του οργανισμού, που κάνει ρητή αναφορά στην ανάγκη επιστροφής στην Ελλάδα των γλυπτών από το λεηλατημένο αέτωμα του ναού της Παλλάδος.

Μια τέτοια απόφαση είναι ασφαλώς ένα ισχυρό επιχείρημα και πρόκριμα για οποιοδήποτε διεθνές δικαστήριο. Αλλά δυο ημέρες πριν εκδοθεί αυτή η απόφαση έσπευσε ο, υποτίθεται καθ' ύλην αρμόδιος, υπουργός Πολιτισμού, της ίδιας κυβέρνησης στην οποία ανήκει και ο κ. Κοτζιάς, ο πολύφρονος Αριστείδης Μπαλάτς, να υπονομεύσει την ελληνική θέση. Με την εκπληκτική δήλωση ότι η κυβέρνηση της οποίας μετέχει δεν θα προσφύγει σε διεθνή δική για την διεκδίκηση των γλυπτών «επειδή υπάρχει κίνδυνος να χάσουμε τη δική».

Ο συγκεκριμένος υπουργός, με τις θολές τεταρτοδιεθνιστικές απόψεις, υπήρξε ολέθριος και κατά ολιγόμηνο πέραςμα του από το ατυχές υπουργείο Παιδείας. Και αντί να τον αφήστε κ. Πρόεδρε να ξεκούραστη, μετά από την κοπιώδη κατεδάφιση που επιχείρησε στον τομέα της Παιδείας, επί της οποίας επέτρεψε ως όνομα και πράγμα Μπαλάτς, μαζί με το άλλο «αστέρι» σας, τον Τάσο Κουράκη, του αναθέσατε τώρα τον πολιτισμό. Για να τα κάνει τρις χειρότερα.

Για να είμαστε δίκαιοι το φαινόμενο δεν είναι σημερινό. Έχει μακρά διαδρομή στην πολιτική μας ζωή γενικώς. Δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο αυτής της κυβέρνησης. Δυσλειουργίες και παραφρονίες μεταξύ υπουργών είχαμε πάντοτε. Όλοι όμως οι πρωθυπουργοί φρόντιζαν να «μαζεύουν» του υπουργούς τους, όταν αναφέρονταν σε θέματα που έχουν σχέση με την διεθνή θέση και τα εξωτερικά συμφέροντα της χώρας.

Να ελπίσουμε ότι, έστω πιεζόμενος από τις αντιδράσεις που προκλήθηκαν, όχι μόνον από την αντιπολίτευση και τα μέσα ενημέρωσης, αλλά και μέσα στην κοινοβουλευτική σας ομάδα και μεταξύ των βουλευτών του συγκυβερνήσαντος κόμματος του κ. Καμμένου, θα κάνετε, επιτέλους, κάτι με τον συγκεκριμένο υπουργό σας;

Γ. Π. ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ
giorgis@massavetas.gr

Εμείς οι Έλληνες είμαστε πρόθυμοι να συμφωνήσουμε με τον ανωτέρω ει-κονιζόμενο αντικαγκελάριο της Γερμανίας και πρόεδρο του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της χώρας Ζίγκμαρ Γκάμπριελ.

Ο οποίος, μιλώντας σε συνέδριο του SPD, κατηγόρησε την κυβερνητική εταιρο του, την καγκελάριο Άνγκελα Μέρκελ, ότι έχει τη βασική ευθύνη για την τόσο θεαματική άνοδο της ακροδεξιάς στη Γαλλία.

Συμφωνούμε απολύτως ότι «η πολιτική της λιτότητας προμώθησε το ακροδεξιό κόμμα της Μαρί Λεπέν» (άνω δεξιά), η οποία ήδη ορέγεται μια νίκη στις προσεχείς προεδρικές εκλογές ώστε να εκτοπίσει τον Φρανσουά Ολάντ και να γίνει η νέα ένοικος του Μεγάρου των Ηλυσίων.

Ο ίδιος, όπως είπε, προειδοποίησε επανειλημμένως την Α. Μέρκελ για τις συνέπειες του «να θέλει να υπαγορεύει στη Γαλλία την πολιτική των περικοπών». Εάν οι γερμανοί συντηρητικοί, ως είπε, άκουγαν τις συμβουλές του, «τότε η κυρία Λεπέν δεν θα έφτανε ποτέ τόσο μακριά».

Και ακόμη περισσότερο συμφωνούμε με την γενική κριση που έκανε ο Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, όταν επέκρινε γενικότερα την ακολουθούμενη αυστηρή πολιτική λιτότητας στην Ευρώπη: «Στη μάχη μας κατά των εθνικιστών θα πρέπει (...) να αλλάξουμε την πορεία που ακολουθεί η Ευρώπη τα τελευταία χρόνια. Θα πρέπει να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο όπου οι υπερχρεωμένες χώρες αισθάνονται υπό κηδεμονία και την ίδια ώρα

Η πίσω πλευρά

Στα γεγονότα και τα πρόσωπα

οι πλεονασματικές χώρες εξοργίζονται επειδή πρέπει να παρέχουν συνεχώς νέας δάνεια».

Αλλά θα ήταν ειλικρινέστερη, η τοποθέτηση του Γερμανού πολιτικού ηγέτη, αν έκανε μια συγκεκριμένη αναφορά στην στάση της χώρας του, της κυβέρνησης στην οποία μετέχει, αλλά και του ίδιου και του κόμματος του οποίου ηγείται, απέναντι στον ελληνικό λαό.

Το «λάθος της Μέρκελ» δεν έχει συνέπειες μόνο για την Γαλλία. Έχει δραματικές συνέπειες και για την Ελλάδα. Και αυτές, πέρα από την δική μας άνοδο της φασίζουσας και ρατσιστικής ακροδεξιάς, που για πρώτη φορά κατέλαβε θέση στο ελληνικό κοινοβούλιο και μάλιστα ως τρίτη δύναμη, αναφέρονται στην καθημερινότητα εκατομμυρίων Ελλήνων πολιτών.

Μακάρι οι δημοκρατικές πολιτικές ηγεσίες των ευπορότερων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να τρομάξουν τόσο, από την επέλαση της Μαρί Λεπέν, αλλά και των άλλων ακροδεξιών δυνάμεων, στη Σουηδία, την Ολλανδία και τις χώρες του πρώην ανατολικού συνασπισμού, ώστε να αναθεωρήσουν την στάση τους και την πολιτική τους.

Διότι η εξαθλίωση των λαών, πάντοτε οδηγούσε σε δεινά. Όχι μόνο συγκεκριμένες χώρες αλλά και την παγκόσμια κοινότητα. Και η πολιτική την οποία, ως τώρα, στηρίζει ο κ. Γκάμπριελ, έχει αυτό το αποτέλεσμα: Να εξαθλιώνει λαούς.

Εμείς το ζούμε στο πετσί μας.

Ο οπισθογράφος

